

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№12-14
(1356-1358)
Жовтень
2009 рік

А Ц І О Н А Л Ь Н И Й У Н І В Е Р С И Т Е Т Б У Д І В Н И Ц Т В А І А Р Х І Т Е К Т У Р И

ПОСВЯЧЕННЯ У СТУДЕНТИ 2009!

Традиційно, на головній площі біля КНУБА, 31 серпня нове поповнення студентів 1-го курсу побачили своїх деканів і почули перший студентський дзвоник. Сюди з усіх кінців Києва з'їхалися гості студентів, колишні випускники нашого відомого будівельного закладу...

Голова
райвиконкому
І.П.Сидоров

Професор
В.Є.Михайленко

У ДОБРИЙ ЧАС, КНУБІВЦІ!

Більше місяця минуло, як розпочався новий навчальний рік. Ми повернулися в стіни нашого університету. Хтось прийшов вперше й ще не знає, чого чекати. Користуючись нагодою, від імені студентської ради вітаю вас і пропоную не засмучуватись, що недавно літечко скінчилось. Не набридимо вам про те, що таке студентське самоврядування й для чого воно вам. Натомість, пропоную зупинитись на хвилинку і задуматись...

Слово до студентів
від проректора
П.П.Лізунова

Гості першокурсників 2009

Дзвонить перший
дзвоник

Задайте собі запитання: з чого для кожного з вас починається Київський національний університет будівництва і архітектури. Можете написати коротке есе на тему: Я – кнубівець. Майже впевнений: кожен з вас дійде висновку, що КНУБА починається з нас самих і від нашого бажання чи небажання, фантазії, ініціативності або безініціативності залежить, яким закладом універу бути. Тому, розпочинаючи навчальний рік з нового аркушу, замисліться: яким він буде, коли його перегорнете.

Кажучи про перегорнутий аркуш, хтось згадає попередній рік в університеті. Були заняття на парах, концерти, конкурси, вечірки... Звичайно ж, кудись ходили, щось ігнорували. У новому навчальному році буде щось подібне, але зробити життя у вузі різнобарвнішим – у наших силах. Саме тому студентська рада чекатиме ваших ініціатив, бажань і невдоволень.

Для чого ці заклики, - запитаєте ви? – Та ні, це не заклики. Просто намагання зробити щось хороше та значуще для нас. Тому не спішіть судити про красномовство чи щирість цих слів, а покажіть своїм прикладом, що ви готові змінювати Світ на краще. Чекаємо на вас....

З повагою голова Ради студентського самоврядування
Є. Донець

Першокурсники ФАІТ з деканом
заст. декана

Вперше
з деканом ФАІТ

Голова
Київміськбуду,
Герой України
П.С.Шилок

Нове поповнення у декана
архітектурного

Майбутній
будівельник

Декан сантехнічного з першокурсниками

Спроба аналізу

**ШПАРГАЛКА
ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ
ТА ДУМКИ ПРОФЕСІОНАЛІВ
ОСВІТЯН**

"Болонська конвенція"... Більшість європейських країн підписала документ про неї ще в 1999 році. Головна ідея його – створення до 2010 року стандартної загальноєвропейської вузівської системи.

Якщо ви виїдете за кордон – у вас вже не буде необхідності в стажуванні і перекладанні іспитів: всі дипломи матимуть єдиний зразок. Болонська угода означає збільшення мобільності студентів і викладачів. Під час навчання можна буде без перешкоди змінювати країну або університет. Отже, тепер абсолютно не обов'язково вчитися в одному вузі: якісь дисципліни можна вивчити, наприклад, у Франції, якісь в Німеччині, якісь в Україні, після чого в одному з університетів отримати диплом з європейським вкладшем. Єдиний європейський диплом спрощує працевлаштування наших громадян за кордоном, і це один з головних плюсів Болонського процесу. Але все це – в майбутньому. Поки ж Україні повинна серйозно змінити власну систему освіти, щоб привести її до євростандартів.

Згідно Болонської конвенції, всі держави, що підписали її, повинні перейти на двоступеневу систему освіти. Три або чотири роки студент вчиться за спрощеною програмою і отримує диплом бакалавра. Ті, що потім бажають, можуть пройти додатковий курс навчання (1–2 роки) і отримати диплом магістра.

Болонська конвенція передбачає прозорість критеріїв оцінки знань. З цією метою вводиться кредитно-модульна система навчання, яка існує сьогодні вже в більш ніж двадцяти п'яти українських вузах. Модулі (простіше кажучи, блоки тем) об'єднуються в кредит. За результатами вивчення кожної дисципліни студентів присуджується певна кількість кредитів. Один кредит – це 36 учбових годин, куди входять лекційні, практичні заняття, а також самостійна робота студентів під керівництвом викладача. За рік навчання кожен студент повинен відвідати і відпрацювати чітко визначену кількість учбових годин, іншими словами, набрати 60 кредитів. Таким чином, встановлюється гнучкий графік навчання, відпадає необхідність в традиційних сесіях – студент набирає суму кредитів впродовж всього навчального року. Якщо студент вирішив продовжити навчання у вузі іншого міста або іншої європейської країни, він має можливість додати до раніше отриманих кредитів нові.

Ще одна новина полягає в тому, що учбова програма включає, окрім обов'язкових дисциплін, і такі, які студент зможе вибрати за власним бажанням. Таким чином, студент вивчатиме те, що цікаво і потрібно саме йому, при цьому обираючи собі ще і викладача. За вимогами Болонського процесу, в спеціальному додатку до диплома мають бути відображені деякі основні позиції. Зокрема, скільки кредитів, з яких дисциплін і в яких учбових закладах набрав студент. Саме це і означатиме прозорість контролю за якістю навчання. Крім того, впровадження вимог Болонської конвенції в європейських країнах поки що викликає ряд труднощів. Згідно із звітом Спільки національних студентських товариств Європи, у студентів більш всього проблем виникає з накопиченням кредитів. У кожній країні, що підписала Болонську конвенцію, до цих пір існує власна, неуніфікована система накопичення, у зв'язку з чим кредити, отримані в іншому вузі, частенько не признаються, і студенти вимушені повторно проходити один і той же курс. Згідно з цим же звітом, свобода вибору дисциплін – поняття досить ілюзорне. Тобто, вибрати ти, звичайно, можеш, але обов'язкові дисципліни все одно повинні відвідувати в повному об'ємі. Крім того, як показує та ж європейська практика, в багатьох університетах за "вибіркові"

курси студент отримує дуже мало кредитів. У полі Болонського процесу знаходиться й третій рівень – аспірантура, де також передбачається провести уніфікацію рівнів. Випускники аспірантури, що захистили дисертацію, іменуватимуться докторами філософії у відповідних галузях науки. Але це проблеми з числа загальноєвропейських. Значно важливішим, на думку деяких експертів, є питання про те, наскільки потрібні, власне, Україні нові правила гри по європейських стандартах.

Аргументи противників Болонської конвенції зводяться до наступного. По-перше, багато хто сумнівається в доцільності "зрівнювання цінності" вітчизняних вузів. Не секрет, що сьогодні багато працедавців вважають за краще узяти на роботу співробітника з "елітним" дипломом – скажімо Київського національного університету, ніж володаря скороночки вузу будь-якого іншого міста. Важко сказати, добре це чи ні, що дипломи "елітних" і "останніх" вузів матимуть однакову цінність. Диференціація вузів існує і на Заході. І, до речі, "елітні" учбові заклади все ж не кваліфікуються стати учасниками Болонського процесу. Наприклад, Кембрідж або Паризький інститут політичних наук цінні якраз своїми традиціями, і "зрівнялівка" їм абсолютно ні до чого.

По-друге, більшість українських студентів все одно не зможуть дозволити собі вчитися за кордоном. Вчення в англословних країнах обходиться від п'яти до тридцяти тисяч доларів на рік. Той, у кого є такі гроші, і сьогодні може безперешкодно здобувати освіту в іншій країні. Інша справа, якби нова система дозволяла оплачувати навчання за кордоном в кредит. Але про це в Болонській конвенції немає ані слова. Тоді для кого ці пільги?

По-третє, сумнівною для багатьох залишається і можливість вільного працевлаштування за кордоном з нашим дипломом, як би оптимістично це не виглядало в теорії. А якщо навіть гідна робота за кордоном стане для наших співвітчизників реальністю, то в цьому випадку, кажуть противники Болонської конвенції, ми матимемо справу з офіційно дозволенним витоком мізків, адже і сьогодні той, хто виїжджає вчитися за кордон, частенько вже не повертається додому. Ще одне важливе питання, що виникає у противників Болонської конвенції: навіщо нам зрівнювати себе із Заходом, ламаючи рідну систему підготовки наукових кадрів – кандидатів і докторів наук?

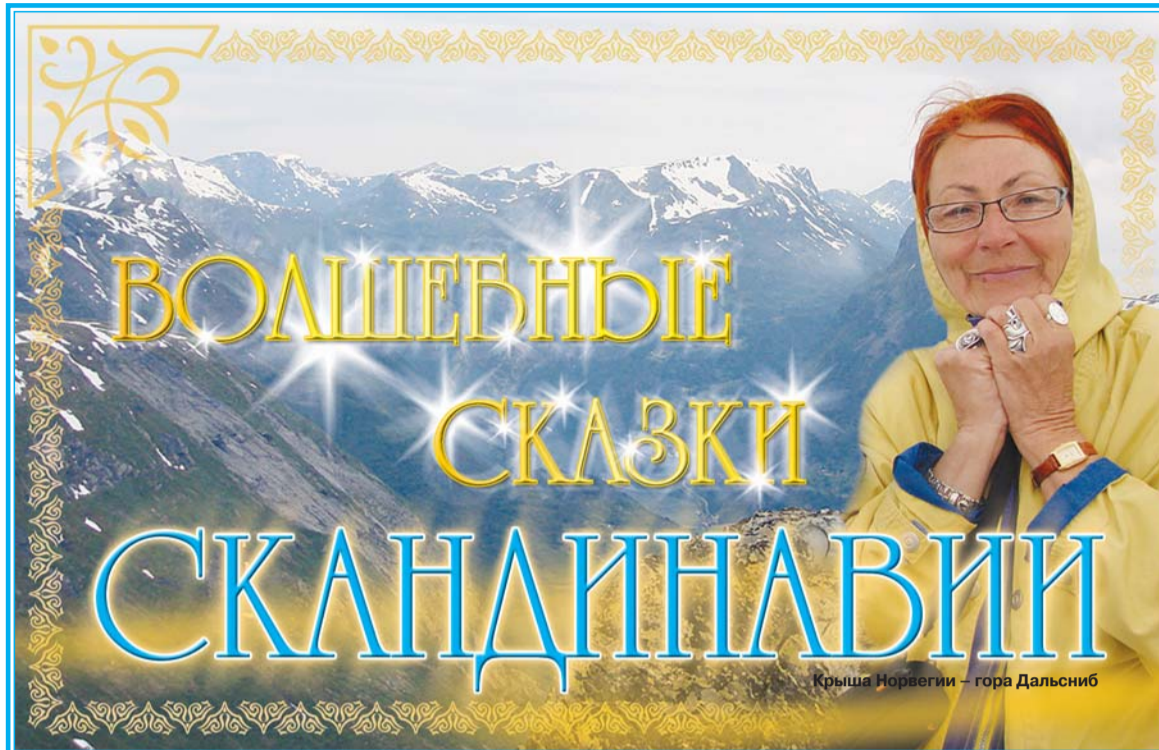
Згідно Болонської конвенції, говорять критики документа, ступінь доктора наук скасується, залишиться лише назва, а, по суті, це буде всього лише ступінь кандидата. Що і кому це дає? Звичайно, полегшення і радість тим, хто ледве зміг захистити кандидатську дисертацію, а про захист докторської не міг навіть мріяти – у зв'язку з інтелектуальним, моральним або матеріальним виснаженням. Всі кандидати автоматично стануть, по європейським міркам, докторами наук, і ця "зрівнялівка", вважають критики реформи, може привести до розколу в науковому товаристві, тому що в один ряд будуть поставлені корифеї науки і новачки. Особливо, якщо узяти до уваги рівень нинішніх кандидатських дисертацій, написаних за допомогою Інтернету за декілька місяців. На думку противників конвенції, це спричинить відсутність стимула до розвитку, зниження наукового рівня, а потім і деградацію держави.

Обговорюючи проблеми розвитку Болонського процесу в Україні, зважуючи всі плюси і мінуси, фахівці все ж не сумніваються в неминучості цього кроку. Ми прагнемо до Європи, і освіта – чи не єдина можливість потрапити туди. Хоча б з чорного ходу...

П.С.К-чук, Т.І.Ш-ко,
викладачі КНУБА, за матеріалом газети "2000"

P.S. Продовження теми та опитування студентів університету читайте на стор. 4.

Каникулы наших преподавателей

Многим еще с детства любимый учитель географии успешно привил вирус любви к странствиям и экзотике. К таким путешественникам относится и профессор кафедры технологии строительных конструкций и изделий Раиса Федоровна Рунова. В 2008 году количество посещенных ею стран достигло цифры – далеко за 30. Кроме туристических экскурсий, это было совмещение деловых (служебных) командировок с экскурсионными (например, дважды Китай). "Увлекаюсь зарубежным туризмом давно, рассказала "А+Б" Раиса Федоровна. Одна из первых стран, оставившая неизгладимое впечатление, была Индия (ее я посетила дважды), затем Шри-Ланка, Монголия, Иордания со знаменитой Петрой, конечно Египет (чисто экскурсионный еще в 1988 г.)... Далее – Европа. Италия, Франция, Шотландия, Голландия, Австрия. Наконец Америка: Канада, Перу". Сегодня газета представляет читателям более близкое знакомство со Скандинавией. Слово профессору Р.Ф.Руновой.

– На этот раз "зов странствий" все сильнее доносился со стороны Скандинавии и, как оказалось, не напрасно: три королевства – Дания, Норвегия и Швеция – оставили великолепные впечатления от знакомства. Остановлюсь на двух наиболее интересных читателям сторонах: красоте природы и мудрости скандинавов.

КРАСОТЫ ДАНИИ

Дания – старейшее королевство (X в.) с никогда не прерывавшейся монархией, населением 5 млн. человек. На маленькой территории, окруженной почти со всех сторон водой (здесь почти 400 островов), сохраненная природа украшена множеством замков и мостов, что создает неповторимый колорит страны в гармонии творений природы и человека. Один из самых прославленных королей Дании Христиан IV (начало XVII в.) известен в истории как король-строитель, именно при нем построены такие жемчужины стиля голландского ренессанса, как замки Роусборг, Фредериксборг и Кронборг. Кстати, последний воспет Шекспиром как замок Эльсинор с трагической судьбой Гамлета. Все замки – "живые", хорошо отреставрированные, несущие огромную информацию о прошлом. Ведь Христиан IV был интересным человеком – атлет (выше Петра I ростом), воин, защитник и любимец своего народа (имел только официально признанных 29 детей!!!).

Украшали Данию и меченаты. Пивной магнат Карл Якобсон (пиво Carlsberg) создал фонд для оформления Копенгагена, им же в 1913 г подарена городу знаменитая "Русалочка", ставшая символом Дании. Среди мостов – шедевр современного строительного искусства, изгибающийся 4-километровой дугой вантавий мост через Эресуннский пролив.

"НОРВЕГИЯ В МИНИАТЮРЕ"

Норвегия поражает совсем иной красотой, да и любованиясь мы ее подольше – 7 дней. О ней говорить почти бесполезно, нужно только видеть, ведь это уникальные явления природы: фьорды, водопады, ледники. На территории, почти равной Украине, проживает всего 4,5 млн. человек, основным принципом которых является любовь к природе и желание ее сохранить.

Тонкой бахромой береговой линии длиной 22 000 км окружили Норвегию фьорды – следы сползавших с гор лед-

ников, самый длинный из них Согне-фьорд уходит в материк на 1300 км при глубине в несколько сот метров. Поражает изменяющийся цвет воды – от нежно-бирюзового до темно-синего или ярко-зеленого. Наш катер заходит в ответвления фьордов, где в них бурно сбрасывают воды ревущие водопады. Их по всей длине фьорда такое множество, что притупляется чувство восхищения. Но нет, вот восторг выплескивается через край: мы в Гейрандерфьорде и перед нами на фоне темной почти отвесной стены, уходящей в кобальтовую синь воды, гремят 7 потоков. Это знаменитые "7 сестер", а на противоположном берегу – "жених" в виде одного мощного потока (все охраняются ЮНЕСКО). Катер останавливает ход и люди умоляют перед величием природы...

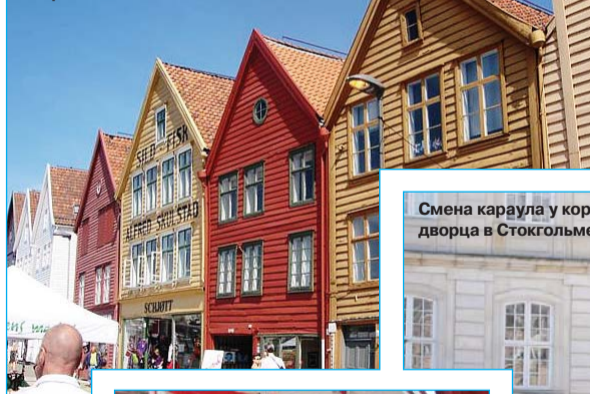
Древние ледники все еще покрывают горы Норвегии площадью до 1500 кв.км. Мы приближаемся к одному из

самых мощных – Бригсдальскому. Он живет уже тысячи лет за счет сохранения баланса между замерзанием сверху и таянием снизу, сползая в образующее им озеро со скоростью 0,3–1,0 м/год. Кристаллы его льда сверкают истинными изумрудами.

Сквозь толщу горных плато, покрытых шапками снега, прорублены туннели, по самому длинному из них (24 км!) пролегает и наш путь. Туннели тоже можно отнести к красоте, дополняющим природные, из 600 мы проехали через 142, их строительство продолжается и сейчас, обеспечивая удобную связь между фьордами. Туристический маршрут по фьордам Норвегии впервые проложили англичане еще в XIX в.

Уникальные дороги, в том числе односторонние с высочайшей культурой передвижения по ним, повторяют линии фьордов и серпантинном уходят в горы. Подъем по одной из них, лишенной каменных-либо колесоотбоев (в них уже нет смысла), на крышу Норвегии гору Дальснйб – экстрим высочайшего класса, когда на выражах колеса разворачиваются, а нос автобуса нависает над пропастью. Да, "лучше гор могут быть только горы, на которых еще не бывал".

Древняя столица Норвегии г.Берген

Смена караула у королевского дворца в Стокгольме

Рыбный рынок в г.Бергене

УНИКАЛЬНАЯ ШВЕЦИЯ

Швеция воспела свою красоту в своем гимне:

*О древний, свободный, высокоглавый народ,
Радующий мирным покоем и красотой!
Приветствую тебя, прекраснейший край на земле –
Твое небо, твое солнце, твои земные просторы.
Память о величии старины служит тебе троном,
Дней, когда славное имя твое разносилось над Землей
Я знаю – таким ты останешься и таким пребудешь.
Здесь на Севере хочу я жить и умереть.*

Проезжая от побережья до Стокгольма через маленькие старинные города Эребру, Упсалу, Кальмар, мы видели только исключительно ухоженные поля, парки, старинные церкви с прилегающими к ним кладбищами. И ухоженность эта воспринимается как очень основательная, капитальная – шведская.

Каникулы наших преподавателей

МУДРОСТЬ СКАНДИНАВОВ

Продолжение. Начало на стр. 4

Практически все скандинавы – рослые люди, преимущественно красивые мужчины, это их общие внешние данные. Однако философия жизни различна для каждого из народов трех стран.

Культура датчан сформировала их основное жизненное кредо: каждый человек талантлив по-своему и каждый вызывает уважение, поэтому не стоит кичиться своими достоинствами – у другого есть иное. Это приводит к внутреннему умиротворению ("жюгеле") и истинной демократичности общества. Велосипед – одинаково любимый всеми транспорт, его можно оставить на стоянке, даже не повесив замка. На велосипедах едут на работу и депутаты Парламента, правда, стоянка для них у здания Парламента оборудована несколько лучше обычных.

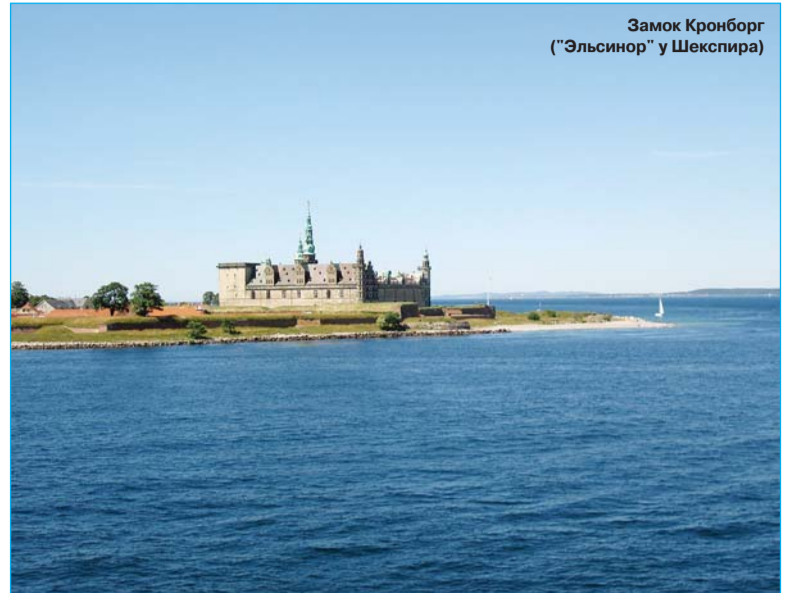
Датчане обожают свою королеву Маргарет II, ожидавшую 8 лет разрешения Парламента на брак с французским графом. У членов королевской семьи исключительно высокий уровень образования, сама королева, помимо гуманитарного, имеет художественное образование, выполняет работы по книжной графике (иллюстрировала "Властелин колец") и сценографии. Кстати, в Дании граждане страны могут получать высшее образование за счет пособий государства в течение 20 лет, в том числе в старейшем (1479 г.) Копенгагенском университете, где работал великий Нильс Бор. С датским королевским двором, как известно, связана история России и Киева: датская принцесса Дагмар (императрица Мария Федоровна впоследствии) подарила России последнего царя Николая II, подолгу жила в Киеве в Маринском дворце.

Норвежцы – мужественные викинги, открыватели новых земель, что и определяет их подчеркнутое самоуважение. Они сохранили в виде атрибутов своей мировой славы не только дракары VI века (деревянные парусные корабли), но и корабль "FRAM", на котором Амундсен дошел до Южного полюса, тростниковый катамаран "Ра-2" и плот "Кон-Тики" Тура Хейердала, доказавшего древние связи островных народов Океании с Америкой. И наконец, норвежскими учеными Стине и Инстадом доказан приоритет викингов в открытии Америки.

Современные норвежцы, имея самый высокий в мире уровень жизни, поражают минимизацией потребления. Это видно всюду – от максимального использования велотранспорта и отсутствия роскошных автомобилей до простоты жилья: здесь не увидишь "домов-замков". Зато норвежцы не отказывают себе в общении с природой. Для этого у каждого есть яхта и домик "хьютте" (от 15 до 30 кв.м) в самых экзотических местах Норвегии,

Замок Фредериксборг

Замок Кронборг ("Эльсинор" у Шекспира)

Внутри водопада

Бригсдальский ледник

Мост через Эрессунский пролив

Домик норвежца в экзотическом месте ("хьютте")

Ров вокруг замка Фредериксборг

в котором нет никаких признаков цивилизации, в том числе электричества. В спокойном уединении проводят здесь чаще всего и свой отпуск, потому что ценят превыше всего неповторимость родной природы и здоровый образ жизни. Между тем, богатства нужно куда-то девать, поэтому время от времени устраиваются государственные акции по сути для раздачи денег, например, – жертвам средневековой инквизиции (!!!). Деньги норвежцы тратят на свое "хобби" – парусный и зимние виды спорта, коллекционирование и пр. С открытием месторождения нефти и ее разработкой в 1990 г. создан государственный фонд будущих поколений, который сейчас содержит более 165 млрд. дол. США. Вот такова мудрость норвежцев.

Мы спросили:

По-иному выглядят и живут шведы, воинственные "свеи" в прошлом и благополучные граждане своей "народной демократии" в настоящем. Они ездят в самых лучших дорогих автомобилях, стильно благоустраивают свои дома и квартиры, путешествуют и придерживаются "сухого" закона ("если вы увидели в Норвегии пьяных, значит это приехали развлекаться шведы") – комментирует наш гид. Но даже в Стокгольме не увидишь жилых домов, выделяющихся своей высотой, зато они максимально приближены к воде (город ведь расположен на 14 островах) и максимально комфортны.

Шведы тоже любят своих королей за образованность, демократичность, гордятся их спортивными успехами. Короли последней династии Бернадотов (ей 200 лет) отличаются атлетизмом и долгожительством: отцу теперешнего Карла XVI Густава было 90 лет, деду 91, а прадеду 92 года. Как и положено, чут традицию смены караула у королевского дворца. Эта процедура занимает целый час, обставлена очень красиво и торжественно, сопровождается духовым оркестром из 40 человек (кстати, дирижирует оркестром женщина) и вызывает гордость за страну не только у ее народа, но и у всех присутствующих.

Итак, в Скандинавии датчане, норвежцы и шведы придерживаются разной философии жизни. Общим же для этих народов является то единство, которое существует между гражданами и теми, кому они доверили управление страной. Видно добрались-таки викинги в свое время и до Греции и приняли для себя античную мудрость – "согласие и малое умножает, раздор – и силу уничтожает". Результат оставляет самое лучшее впечатление.

Р.Рунова, профессор кафедры технологии строительных конструкций и изделий, д.т.н.

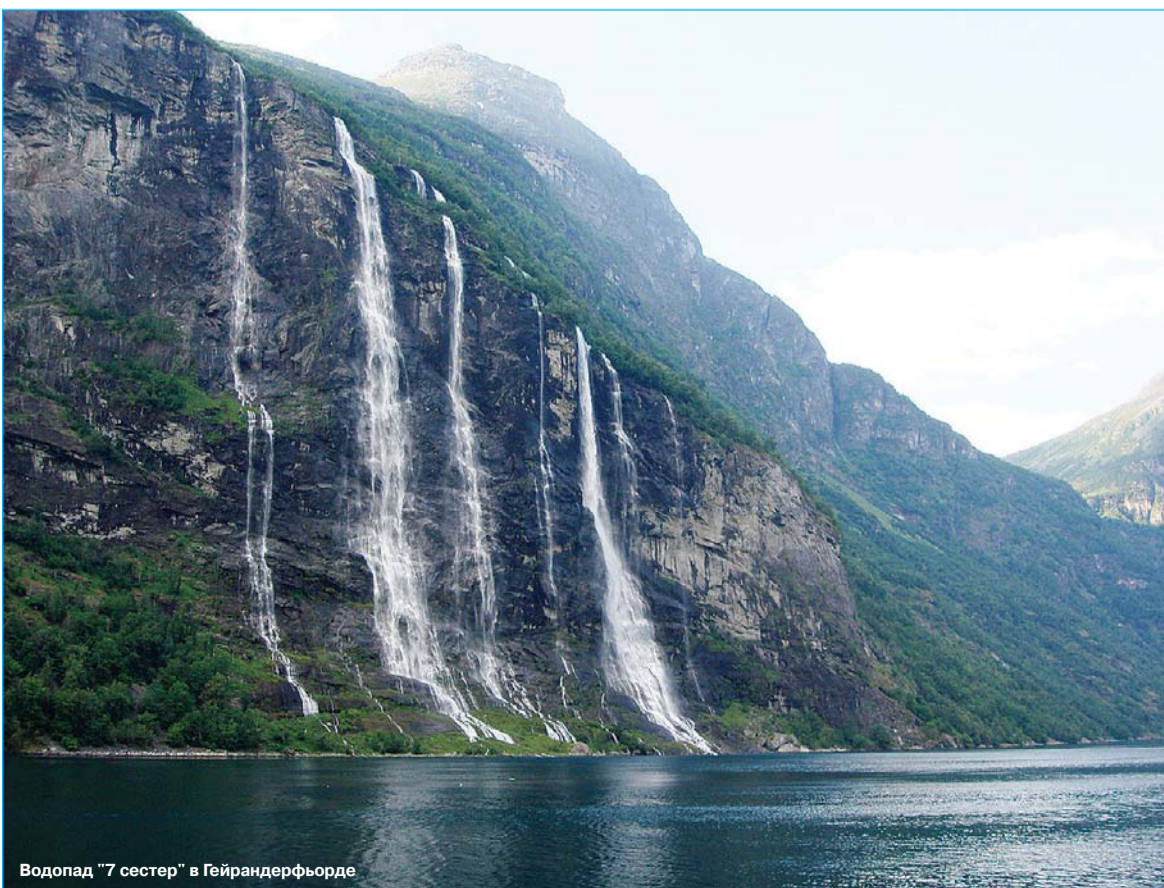
"Какая турфирма помогла Вам получить удовольствие от экскурсионного тура в страны сказочника Андерсена, викингов и Карлсона?"

– "Скандинавская сказка" – тур, который предлагает туристическая компания "Феерия". Турфирма эта появилась относительно недавно и занимается она не организацией отдыха, а экскурсиями.

Компания делает ставку на высочайший класс экскурсионного обслуживания профессиональным гидом, сопровождающим всю поездку в течение 15 дней. Поездом группа прибывает в Польшу, пересаживается в первоклассный автобус, который надолго становится вторым домом. В нем всегда есть чай, кофе, просто кипятки, а все ночлеги – в гостиницах 4* с завтраком "шведский стол". Так что обеды и ужины можно легко приготовить самим в автобусе из полуфабрикатов. Это существенно сказывается на стоимости тура, который нельзя отнести к дорогим даже в сравнении с Турцией, особенно если учесть, что все три королевства относятся к странам с самыми высокими ценами и уровнем жизни населения.

Лучшее время для такого путешествия – конец июня – июль с учетом наиболее интенсивного таяния ледников и наполнения водопадов и фьордов. Экипировка – исключительно спортивная, конечно, хорошая фотокамера. Лучший вариант поездки – в компании спутников-единомышленников.

Прекрасный элемент путешествий – период ожидания и планирования поездки, знакомство с литературой по ней. Так что у всех желающих впереди есть целый год для такого приятного периода ожидания праздника, психологической и финансовой подготовки. Желаю успехов!

Водопад "7 сестер" в Гейрандерфьорде

